

25 de novembre
Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona

**Prou de violència
contra les dones amb discapacitat!**

Avui, 25 de novembre, recordant:

Que la *Convenció sobre Totes les Formes de Discriminació contra la Dona* obliga els Estats Part, a l'article 15, a reconèixer a la dona la igualtat amb l'home davant la llei, així com una capacitat jurídica idèntica i les mateixes oportunitats per a l'exercici de la mateixa.

Que la *Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat* exigeix als Estats part, a l'article 13, que assegurin que les persones amb discapacitat tinguin accés a la justícia en igualtat de condicions amb les altres, fins i tot mitjançant adaptacions de procediment i adequades a l'edat, per facilitar l'exercici de les seves funcions efectives com a participants directes i indirectes, inclosa la declaració com a testimonis, en tots els procediments judicials, inclosa l'etapa d'investigació i altres etapes preliminars.

Que l'Agenda 2030 persegueix, a través de l'ODS 16, promoure societats pacífiques i inclusives, facilitar l'accés a la justícia per a totes les persones i crear institucions eficaces, amb la intenció de reduir, entre altres qüestions, totes les formes de violència i les taxes de mortalitat connexes.

Que el *Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra les dones i la violència domèstica* (Conveni d'Istanbul) obliga els Estats a adoptar les mesures necessàries, legislatives incloses, per actuar amb la diligència deguda per prevenir, investigar, castigar i concedir una indemnització pels actes de violència inclosos a l'àmbit d'aplicació d'aquest tractat internacional. Així mateix, els Estats vetllaran perquè les víctimes tinguin dret a assistència jurídica i ajut legal gratuït segons les condicions previstes al seu dret intern.

Que la Constitució espanyola estableix a l'article 24 que totes les persones tenen dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims sense que, en cap cas, es pugui produir indefensió.

La Fundació CERMI Mujeres fa aquesta crida per denunciar la situació en què es troben milers de dones amb discapacitat a casa nostra víctimes de la violència masclista o amb risc de patir-la; troben tota mena d'obstacles per fer valer els seus drets davant la justícia, veient-se desamparades per un sistema judicial considerat garantista però que, no obstant, deixa fora precisament els que es troben en una situació de més vulnerabilitat i, per tant, corren un major risc més gran de ser víctimes de violència.

Arran de la pandèmia provocada per la COVID-19, que ha causat més exclusió, violència i desigualtat social, les polítiques públiques d'emergència contra la violència envers les dones han oblidat, de nou, les dones amb discapacitat a l'accés a la justícia, instrument essencial per exercir de manera efectiva els seus drets, rescabalar les víctimes i fer front a la discriminació i a la violència.

Les dones amb discapacitat ens enfrontem a un sistema judicial patriarcal i capacitista. I és que l'accés a la justícia està negat, en la pràctica, a les dones amb discapacitat; no només pels obstacles d'accessibilitat i de manca d'ajustaments de procediment al sistema judicial i perquè l'assistència lletrada és inassequible per a elles, sinó, el que és més feridor, per les barreres mentals i prejudicis que la judicatura, la fiscalia, els especialistes en dret i el personal policial imposen a la seva pràctica professional a les poques dones amb discapacitat que s'animen a denunciar.

De fet, el personal judicial és generalment poc inclinat a donar crèdit als testimonis de les dones amb discapacitat i tampoc sol obrir causes per actes de violència contra elles perquè pot exigir més recursos, a causa de la necessitat de comprovar la capacitat de la víctima de consentir i prestar testimonis o per ser part d'una minoria lingüística i cultural com en el cas de les dones sordes o sordcegues. Les poques sentències judicials que hi ha sobre dones amb discapacitat, en lloc de protegir-les, són contràries al ple respecte dels seus drets humans. El formalisme excessiu en els processos, acompanyat d'un llenguatge diferent i específic que resulta llunyà i desconegut per a la majoria de la ciutadania, fan que la major part de dones amb discapacitat no entengui els procediments legals. Això s'agreuja en el cas d'aquelles que presenten una discapacitat intel·lectual, psicosocial o altres limitacions a l'accés a la comunicació i la informació.

Tot i que al nostre país està reconegut el dret a la justícia gratuïta per als que acreditin insuficiència de recursos per litigar i per a les dones víctimes de violència i altres grups socials, cal ampliar aquest dret a totes les dones amb discapacitat víctimes de discriminació múltiple o interseccional per raó de gènere i discapacitat.

Són moltes les qüestions que un dia contra la violència com el que avui commemorem ens mouen a manifestar-nos un any més i EXIGIR:

1. Que es posi en marxa una Macroenquesta sobre la violència contra la dona amb discapacitat, per conèixer la situació real i poder dissenyar i executar polítiques públiques adequades que donin resposta a aquest greu problema;
2. Que es garanteixi la plena inclusió i accessibilitat de tots els programes i serveis especialitzats en atenció a dones víctimes de violència, així com la formació del seu personal en les especificitats de la discapacitat en relació amb la violència masclista;
3. Que es promogui i es garanteixi l'accés a la justícia de les dones i les nenes amb discapacitat, assegurant la plena accessibilitat de totes les garanties processals, fins i tot mitjançant ajustaments de procediment i adequats a l'edat, l'accés a la informació, a la comunicació, a l'assistència humana i a tecnologies de suport que triïn en les seves relacions amb la justícia;
4. Que es desenvolupin protocols d'actuació interinstitucional entre els cossos i les forces de seguretat de l'Estat, membres de la judicatura, fiscalia, advocades i advocats i altres actors involucrats a fi de garantir a les dones amb discapacitat el seu ple accés a la justícia;
5. Que es desenvolupin accions de formació a tots els actors judicials per eliminar barreres simbòliques, prejudicis i idees preconcebudes sobre les dones amb discapacitat;
6. Que en compliment de la *Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere*, es creïn i dotin de recursos adequats els jutjats especialitzats en violència masclista, formant els seus professionals i garantint la plena accessibilitat de les seves instal·lacions i serveis;

7. Que tant els torns d'ofici especialitzats en protecció jurídica de les persones amb discapacitat com els especialitzats en violència de gènere tinguin en compte les violències múltiples o interseccionals a què ens enfrontem les dones amb discapacitat

8. Que en compliment del Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere es desenvolupi i implanti la figura de l'assistència personal en l'àmbit de la violència contra les dones amb discapacitat per evitar la victimització secundària de les dones amb discapacitat.

Ni una menys!
Les dones i nenes amb discapacitat apoderades, visibles i diverses
reivindiquem el nostre dret a una
vida lliure de violències!